

ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz: 22,19-23 – Róm 11,33-36 – Mt 16,13-20

Az Egyház sziklaalapja

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Ezen a hosszú hétvégén keresztény igazságokat hirdettek, nem tudom, hogy sokan hallgatták, vagy kevesen. Ezeket az igazságokat vagy csak templomban lehet hallani, vagy a televízió előtt. Másutt nem nagyon hangzanak el.

***Magyarország új Közép-Európát hirdetett meg!
Az új Közép-Európa a megújult kereszténységre hivatkozik!***

A kérdés az, elegendő erőt képviselünk-e ahhoz, - mi, akik itt vagyunk – hogy ez az új Közép-Európa megvalósulhasson! Azt már hangsúlyoztam, - jó lenne, ha nem felejtanánk el – hogy a keresztény ember egyházas keresztény. Vagyis keresztény ember az, aki az Egyház ünnepein részt vesz. Az Egyház legfontosabb ünnepe a vasárnap! Keresztény értékekre ne hivatkozzon, aki nem egyházas keresztény, mert neki csak szólamai vannak, de nincs egyházas hite.

***Ma azért imádkozzunk, hogy ez az egyházas hit
újra létjogosultságot nyerjen hazánkban, Kelet-Európában
és reménykedhessünk! Tartsunk önvizsgálatot!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nem ezzel a mondattal kellene kezdeni azt a sort, amit szeretnék a Testvérek elé hozni. Most – ha szabad így mondani - az utolsó mondatot mondanám el elsőként. Jézus arra figyelmeztette a tanítványokat, hogy ne mondják el senkinek Péter vallomását, azt, hogy ő a Messiás! Miért? Az egész ország messiásvárás lázában élt. Amikor Jézus megjelent, akkor azt gondolhatták, hogy talán ő a Messiás.

A nép politikai, gazdasági Messiást várt. Jézus ezért figyelmezteti a tanítványokat, hogy miközben elhangzik Péter mondata, elhangzik az igazság, inkább ne ezt próbálják megérteni, hogy Jézus az Isten Fia, Jézus a Messiás! Az emberi vágyak, az emberi várakozások az egész kérdést romba dönthetik. Jézus egész művét romba dönthetik, ha kenyéradó, hadvezér Messiást várnak, akkor nem érkezik el erre a Földre az Isten országa.

Az igazi harc, ami az életért folyik, az minden harcok fölött van! Az e világi harcok e világi vágyakat szolgálnak, e világi célkitűzéseket igyekeznek megvalósítani. Az igazi harc mindezek fölött van. Az igazi harc a lelkekről szól, a lelkünkről, amely az életet élteni. A végén akartam ezt elmondani talán, bár mindig másképpen sikeredik, mint ahogy elgondolom.

Mi is jól értsük Péter vallomását, menjünk vissza a mai vasárnap üzenetéhez. Péter főhatalmáról van szó. Miben áll Péter főhatalma? Az, hogy neki adják a kulcsot! Akinek kezében van a kulcs, annak kezében van a hatalom, mert a kulccsal lehet zárni, elzárni. Ezáltal sok mindent megvédeni. A kulccsal lehet nyitni, nyitni új lehetőségek világára. Akinek

kezében van a kulcs, az a főhatalom birtokosa. Ahhoz, hogy ezt igazán megértsük, ehhez az Ószövetség világát kellene bizonyos értelemben vázolni, de ezt hagyjuk el. Így is érthető.

Kulcskérdésről van szó! Ha igaz így, hogy a főhatalom annál van, akinek kezében van a kulcs, akkor az élet kulcskérdés! Péter kimondja az igazságot: - hallottuk a nép mi mindenre gondolt - Te vagy Krisztus, a Messiás! Te vagy az Isten küldötte! Te vagy az a Krisztus, aki a zsinagógában először megszólalt, bekiáltja a világba az örömhírt:

Elérkezett az Isten országa!

Péter vallomásában ennek az országnak fontosságát jelenti ki. Jézus Péter vallomására: – hallottuk – Boldog vagy, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked. Nem okosságod mondatta ezt veled, nem a bölcsességed, nem a világlátásod, hanem az isteni kegyelem. A mennyei Atya nyilatkoztatta ki ezt neked! Az Isten akarata csillan föl Péter vallomásában!

Jézus olyan választ ad, amiből lehet élni: Te Simon vagy, mostantól Péter lesz a neved, - Kéfas az akkori nyelven – élő Szikla! A Szegeletkő Krisztus, te Péter vagy, élő Szikla, akire építem Egyházamat! Te vagy az élő Szikla, amelybe épülnek élő lelkekből a jövő igazságai. Élő lelkekből épül erre a Sziklára az az Egyház, amelynek az igazsága a mennyek igazsága, amelynek igazsága épp úgy érvényes itt a Földön is, mint az Isten országában.

Neked adom a mennyek országának kulcsait! Amit feloldasz a Földön, fel lesz oldva a mennyben is. Amit megkötasz a Földön, az meg lesz kötve a mennyben is. Micsoda titok! A mennyek igazsága leszáll a Földre. Ezen a Földön a mennyek igazsága lesz a legfőbb vezérlő elv. A pokol kapui sem tudnak erőt venni ezen az igazságon, ezen az Egyházon.

Ezért kap Péter új nevet! Eddig Simon volt, mostantól Péter, a Szikla, akire épül az új világ, Isten országa. Nemcsak új nevet kap, - ez csak ígéret – az új név felhívás is, küldetése van. Olyan élő Szikla legyen, amelyre fölépülhet az élő közösség, az élő Egyház. Könnyű kövekből templomot építeni. Bár most éppen rombolják le Európában ezeket a kőből épített templomokat, vagy átalakítják, mert elnéptelenedtek. Lassan mecsetek lesznek belőlük.

Elgondolkodtató, hogy miről is szól ez az egész történet, a kötés és az oldás. Mindaz, amit megkötasz a Földön, az az égben is érvényes, amit feloldasz a Földön, az az égben is érvényes. Mondhatnám, leszállt az ég a Földre! Elérkezett hozzátok az Isten országa! Isten országa a kovász, az a kicsi kezdet, amelyből lett a hatalmas Anyaszentegyház. Az egyházatyák, amikor értelmezik ezt a képet, akkor a keresztény ember mindennapjait vetítik elénk.

Semmit se érnek az égi igazságok sem, ha nem határozzák meg a keresztény ember mindennapjait. Mit érünk az igazságokkal, ha tudjuk azokat, de azok nem határozzák meg a gondolkodásunkat, a szavainkat, a cselekedeteinket. Az egyházatyák sajátosan arról elmélkednek, hogy ***az oldás és a kötés hatalma mindenkinek a kezében van!***

Az oldás hatalma, amiről Jézus Pétert biztosítja, azt jelenti, hogy mindazokat a kötelekeket megoldani, amelyek az önzésünket, önszeretetünket jelentik. Az új, az égi ebben az oldásban jelenik meg először. Lebontani, ami önzően megkötöz, ami önszeretetünk világába bezár bennünket. Döbbenetes, ha elgondolkodunk, az önzés olyan éhes, hogy kielégíthetetlen. A magát kereső, a maga világába zárkózott ember éhsége kielégíthetetlen, magának nem elég.

A kötés, amit megkötsz a Földön! Annak az embernek az élete, aki eloldozta az önzés bilincseit, köteleit és megköti magát az égi törvényekkel, az új világ kihívására válaszol, ahol – olyan sokszor használják ezt a szót, nem szeretem, őszintén megmondom, de most kénytelen vagyok kimondani – szolidaritás van. Ezt felejtük el, bár fontos üzenete lehet.

Mennyivel mélyebb, igazabb az az üzenet, ami azt jelenti, hogy egymásért élünk! Egymásért áldozzuk az életünket! Ez kötelező! E nélkül nem lehet együtt élni, csak akkor, ha nemcsak ígérjük egymásnak az életet, hanem önmagunk áldozataival szolgáljuk egymás életét! Ez az az új világ, amelyet Jézus - amikor az oldás és a kötés hatalmát rábízta Péterre - rábíz mindegyikünkre! Ez új lehetőséget jelent, az élet lehetőségét!

Ez után a találkozás után gondoljunk az előzményekre, akkor nagyon mélyre kell tekintenünk. Jézus hatalmas tömegnek beszél. Már a második kenyérszaporítás után vagyunk, amikor mindenki Messiás-királyról álmodik. Jézus ezt észreveszi, amikor az embereknek prédikál, – nem kevesen voltak, mint most itt, nem annyian voltak, mint ahányan vasárnaponként összegyűlnek Európában, Magyarországon - tömeg volt ott, ezt írja a Szentírás is.

Ebből a tömegből akart Jézus új közösséget létrehozni, azt a közösséget, amit ő hozott el, azt a közösséget, amelynek az alapüzenete: egymásért vagyunk, egymás áldozatából élünk. Mi történik? Jézus magára marad, elhagyják, rádöbben az emberi állhatatlanságra! Ezekben a helyzetekben kikristályosodik, hogy az Isten akarata az, hogy talán a jézusi szenvedés - amivel kimutatja az emberek iránti szeretetét - lehet a megváltás, a megújulás útja.

A magára maradt Jézus, akit elhagytak, ott marad azzal a néhány apostollal! Velük mire megy? Ők valóban tudják azt, amit Péter megvallott? Valóban kitartanak minden helyzetben, minden körülmények között? Hála Istennek, mindegyik tanítvány vértanú lett! Ezért az igazságért az életüket adták! Jézus felé fordulunk, akinek ez a kis közössége van, a tanítványok közössége, de akik az igazság birtokában vannak!

Jézus felé fordulunk, aki megígérte ennek a világnak, ennek az önzésébe belebonyolódott világnak, hogy egyetlen lehetősége van, hogy elhozza ide a Földre az eget, a mennyet, az Isten akaratát, amiért minden Mi Atyánkban imádkozunk: Jöjjön el a Te országod! Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a Földön is! Ez az egyetlen reményünk!

Az elmúlt napokban azokkal az ajándékokkal foglalkoztunk, mit jelentett az, hogy Szent István király keresztény Magyarországot teremtett. Elhozta ide az Isten akaratát, Isten akarata alá helyezte magát, az isteni törvényeket mindenek fölé emelte, ezzel országát is az isteni törvények világába emelte. Ezért beszélhetünk keresztény Magyarországról. Az isteni törvényeknek helye van a közösségekben, helye van a nemzet életében!

Ma az oldás és kötés igazi üzenetével szembesültünk. Be kell látnunk, Európa elhagyta Krisztust. Európában, Magyarországon Krisztus magára maradt. Miniszterelnök Úr és bíboros Úr is az ünnepen azt ígérték, ha meg akarunk maradni, akkor István király példáját, István király gondolkodását vissza kell hozni. Ez lehet az új keresztény Magyarország jövőjének az ígérete. Úgy látszik Nyugat-Európa erről lemondott.

Nyugat-Európa szekuláris Európa mellett döntött. Nemet mondott Istenre, kereszténységre, Egyházra, vallásra, családra. Hol vagyunk attól, amikor a kereszténységben született Európa a világ számára vonzerőt jelentett. Közép-Európa képes-e megújulni? Kicsit több a

lehetőségünk, itt még valami szikrája él a hitnek. A hit a nagylelkű emberek sajátja! Azoknak az embereknek a sajátja, akik felelősségtudatból nagylelkűen a közösséget szolgálják.

Ez olyan világ, amelyet nem a pénz határoz meg! Először azt a világot kell leépíteni, amelyben mindent a pénz határoz meg. Tessék körülnézni, Magyarországon szinte az emberi vágyak csak e körül forognak, hogyan lehet több pénzhez jutni, hogyan lehet még több e világi lehetőséghez jutni? Közben azok a lelki erők, amik nélkül élni nem lehet, összetartozni nem lehet, mintha gyengék lennének.

A mai szentmisén a jövőnkre gondolunk! Országunk állami és egyházi vezetője is e mellett a megújulás mellett döntött. Mi a kereszténységre hivatkozva szeretnénk megújulni. A jövőben, többet kell ezzel a kérdéssel foglalkoznunk, mert ez nem csupán igazság, ez nem csupán vágy, ez nem csupán óhaj!

***Ez akkor valósul meg,
ha elegendő áldozatkészsége lesz minden magyarnak,
legfőképpen – ez minimum feltétel –
aki magát hívőnek és kereszténynek tartja!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Nemzetünk lelki megújulásáért ajánlottuk fel ezt a szentmisét! Külön ***gondoljunk egyik fiatal testvérünkre, aki súlyos betegség után, életében bízik*** és új életet szeretne élni! Nagyon szeretném, ha mielőbb itt lehetne mellettem az oltár szolgálatában, mert a társai mind eltűntek innen. Imádkozzunk!

Mi Atyánk....

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Ha a nép hite elvész, akkor vége van az országnak. Most össze kell szedni magunkat, hogy a hitünk szerint gondolkodjunk és cselekedjünk. Ez nem ábrándozás, hanem nagylelkűen a közösség javát szolgáljuk. Megszabadulni attól a hiábavalóságtól, hogy minden jár. Semmi sem jár. Legfeljebb, amiért megdolgozunk, de még ebben az esetben is az élet ajándék! Országunk kormányzata is, országunk Egyháza is a lelki újjászületést hirdette meg!

A Trianon századik évfordulóján magunk mögött szeretnénk tudni ezt a száz évet. Az ezer évet azért nem, mert volt ott éppen elég dicsőség is. A középkorban a magyar királyság - ez tartott Mohácsig - a legerősebb és legszervezettebb volt egész Európában. Ezt történészek állapították meg. Van mire hivatkozni! Az ember tudja, hogy nem az álmok a meghatározók.

***Vissza kell szerezni a hitünket,
amiben az ember nagylelkűsége kifejeződik!
Ez az alap!***